

List 105 Żydów: Nie będziemy fetować narodzin Izraela

8 maja 2008

W 2008 roku minęło 60 lat istnienia Izraela. Po światowej prasie zaczął krążyć niezwykle list otwarty 100 żydowskich osobistości z brytyjskiego świata kultury i nauki opublikowany tydzień temu w „The Guardian” (lista sygnatariuszy na witrynie gazety) pt. „Nie będziemy fetować narodzin Izraela”.

Treść listu:

„Niektóre organizacje żydowskie będą świętować w maju 60 rocznicę powstania Państwa Izrael. To zrozumiałe w kontekście wieków prześladowań i ich kulminacji w postaci Holokaustu. Mimo to, jesteśmy Żydami, którzy nie będą obchodzić tej rocznicy.

Nadszedł już czas uznania losu Innego, ceny, którą zapłacił inny naród z powodu antysemityzmu i ludobójczej polityki Hitlera. Jak podkreślił Edward Said[1] Nakba[2] pozostaje w oczach Palestyńczyków tym, czym Holokaust jest dla Żydów.

W kwietniu 1948 roku wszedł w życie „Plan Dalet”. To był miesiąc okrutnej masakry w Deir Yassin i moździerzowego ataku przeciwko palestyńskim cywilom na targu w Hajfie.

Ów plan polegał na zniszczeniu palestyńskich wsi i wyrzuceniu arabskiej ludności poza granice izraelskiego państwa. Nie, my tego nie będziemy świętować!

W lipcu 1948 roku 70000 Palestyńczyków zostało wygnanych ze swoich domów w Lod i Ramle, w największe letnie upały, bez wody i żywności. Setki z nich straciło życie. To wydarzenie jest znane pod nazwą Marszu Śmierci. Więc nie, nie mamy żadnego powodu, żeby się cieszyć!

Co najmniej 750000 Palestyńczyków stało się uchodźcami. Ponad

400 miejscowości zostało startych z mapy. I to nie był koniec czystki etnicznej. Tysiące Palestyńczyków (obywateli Izraela) zostało wyrzuconych z Galilei w 1956. Później wiele tysięcy Palestyńczyków zostało wyrzuconych z Zachodniego Brzegu Jordanu i Strefy Gazy.

Według prawa międzynarodowego i według rezolucji 194 Narodów Zjednoczonych ci uchodźcy wojenni mają prawo wrócić do swoich domów lub otrzymać rekompensatę. Izrael nigdy tego prawa nie uznał. Więc nie, nie będziemy świętować.

Nie możemy obchodzić rocznicy państwa zrodzonego z terroryzmu, masakr i zaboru ziemi innego narodu.

Nie jesteśmy w stanie celebrować rocznicy państwa, które dziś jeszcze praktykuje czystki etniczne, gwałci prawo międzynarodowe, nakłada monstrualne kary zbiorowe na cywilną ludność Strefy Gazy i ciągle odmawia Palestyńczykom ich podstawowych praw ludzkich i aspiracji narodowych.

Zaczniemy świętować, kiedy Arabowie i Żydzi będą żyć jako ludzie równi, na pokojowym Bliskim Wschodzie.”

Tłumaczenie: Jerzy Szygiel (copyleft)

Źródło oryginalne: „The Guardian”

Źródło polskie: [Centrum Niezależnych Mediów – Polska](#)

PRZYPISY

1. Edward Said (1935 – 2003) – jeden z największych intelektualistów palestyńskich, długoletni profesor komparatystyki kulturowej Uniwersytetu Columbia w Stanach Zjednoczonych.

2. Nakba („katakлизм” po arabsku) – palestyńska nazwa ogółu masakr dokonanych przez Żydów, wygnania i utraty kraju w 1948 roku.